

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.601 van 2 oktober 2014
in de zaak A. 206.777/VII-38.680.**

In zake : Jean VAN DER AUWERA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Luc Brees
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 64, bus 201
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 oktober 2012, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 23 augustus 2012 waarbij het bestuurlijk beroep van verzoeker tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 2 maart 2011, houdende de weigering van een wapenvergunning en houdende de weigering van de hernieuwing van twee wapenvergunningen, wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 september 2014.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Luc Brees, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 29 juni 2007 dient verzoeker een aanvraag in voor het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een karabijn, merk Winchester, model/type 1892 - lever action, kaliber 30/30. Hij vraagt eveneens de hernieuwing van zijn vergunningen tot het voorhanden hebben van een karabijn, merk FN, model/type pump action, kaliber .22 LR, en een pistool, merk Luger, model/type Standard - halfautomatisch, kaliber 9 mm. Als wettige reden voor zijn

wapenbezit roept hij "sportief en recreatief schieten" en "persoonlijke verdediging" in.

3.2. De hoofdinspecteur van de lokale politiezone Mechelen geeft op 29 oktober 2007 een gunstig advies. Op 5 juli 2010 verleent de procureur des Konings te Mechelen eveneens een gunstig advies.

3.3. Bij brieven van 2 maart en 7 mei 2010 vraagt de gouverneur van de provincie Antwerpen aan verzoeker om met betrekking tot de wettige reden "persoonlijke verdediging" aan te tonen dat hij een objectief en groot risico loopt, dat hij alle andere mogelijke beveiligingsmaatregelen reeds heeft genomen en dat een vuurwapen dit risico in grote mate beperkt. Verzoeker antwoordt met een brief van 26 mei 2010.

3.4. Bij brieven van 9 augustus 2010, 21 december 2010 en 24 januari 2011 vraagt de provinciegouverneur aan verzoeker om een attest van het slagen in de theoretische en praktische proef, een attest van de schietclub dat hij minstens vijf maal per jaar gaat schieten en een medisch attest in te dienen. Deze brieven blijven onbeantwoord.

3.5. Op 7 februari 2011 geeft de hoofdinspecteur van de lokale politiezone Mechelen een ongunstig advies. Dit advies wordt als volgt gemotiveerd :

"Bij twee uitgevoerde afstappingen van de wijkinspecteur kon de heer Van der Auwera Jean zijn drie wapens niet ter controle voorleggen, ze zouden bewaard worden bij zijn broer Van der Auwera Hendrik woonachtig Muizenhoek 47, 2812 Mechelen.

Betrokkene reageert niet op onze schriftelijke uitnodiging voor het afleggen van de voorziene theoretische proef".

3.6. Bij besluit van 2 maart 2011 weigert de gouverneur van de provincie Antwerpen om de gevraagde vergunningen te verlenen. Die beslissing is als volgt gemotiveerd :

"(...)

Overwegende dat het artikel 11, § 3 van de wapenwet een aantal voorwaarden oplegt om een aanvraag voor het bekomen van een wapenvergunning ontvankelijk te verklaren;

Overwegende dat de heer Van der Auwera sportief en recreatief schieten als wettige reden voor zijn wapenbezit opgeeft;

Overwegende dat aan betrokkene met gewone brieven van 9 augustus en 21 december 2010 en met een aangetekend schrijven van 24 januari 2011 werd gevraagd een bewijs van theoretische en praktische proef, een attest van de schietclub dat hij minstens vijfmaal per jaar gaat schieten en een medisch attest te leveren, en hij hierop niet heeft gereageerd;

Overwegende dat betrokkene aldus zijn hoedanigheid van recreatief schutter niet kan bewijzen, hij bijgevolg niet voldoet aan de door voormeld artikel opgelegde vereisten en het niet reageren op 3 officiële brieven doet vermoeden dat hij niet over de vereiste ernst beschikt om in het bezit van vuurwapens te zijn".

3.7. Verzoeker stelt tegen die beslissing beroep in bij de minister van Justitie.

3.8. Op 2 september 2011 vraagt de federale wapendienst aan verzoeker om het bewijs te leveren van de door hem opgegeven wettige redenen "sportief en recreatief schieten" en "persoonlijke verdediging". Ook wordt hem gevraagd mee te delen welk motief hij wenst op te geven voor het voorhanden hebben van de wapens.

3.9. Vervolgens vraagt verzoeker wegens medische redenen zes maanden uitstel om de gevraagde gegevens mee te delen. Dit uitstel wordt toegestaan.

3.10. Met een brief van 5 maart 2012 deelt verzoeker aan de federale wapendienst mee dat hij sinds december 2011 lid is van de VZW Heitse Schutters Vereniging en dat "de 'Federale Politie Mechelen - Dienst Wapens' (...) op de hoogte (werd) gebracht van de volledige situatie".

3.11. Op 20 april 2012 wordt verzoeker nogmaals uitgenodigd mee te delen welk motief hij wenst op te geven voor het voorhanden hebben van de vuurwapens, alsook het bewijs daarvan te leveren.

3.12. In een e-mail van 10 mei 2012 vraagt verzoeker om een "mondeling hoorrecht" uit te oefenen na zijn verblijf in het buitenland tot einde juni 2012.

3.13. Met een brief van 12 juni 2012 wordt verzoeker uitgenodigd om op 5 juli 2012 zijn mondeling hoorrecht uit te oefenen. In de brief wordt onder meer het volgende vermeld :

"Uit het administratief dossier is gebleken dat u zowel het sportief en recreatief schieten, als de persoonlijke verdediging heeft opgegeven als wettige reden. Tot op heden werd voor geen van de opgegeven wettige redenen het nodige bewijs geleverd. Bovendien dient te worden opgemerkt dat een cumulatie van de door u opgegeven wettige redenen niet mogelijk is. Hiervoor verwijs ik naar art. 2, 2° en 4° van het K.B. van 29 december 2006 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wapenwet. U dient bijgevolg uitdrukkelijk mee te delen welke uw wettige reden is, en daarvan dan het nodige bewijs te leveren (waarvoor ik verwijs naar mijn voorgaande briefwisseling). Dit bewijs dient u ons uiterlijk voor te leggen op de dag van de uitoefening van het mondelinge hoorrecht - zijnde op 5 juli 2012".

Verzoeker geeft geen gevolg aan deze uitnodiging.

3.14. Op 23 augustus 2012 verwerpt de minister van Justitie het beroep van verzoeker. Dit is het thans bestreden besluit, waarvan de motivering luidt als volgt :

"(...)

Op basis van de stukken die zich in het dossier bevinden kan worden geconcludeerd dat u weliswaar meerderjarig bent, en dat u niet werd veroordeeld wegens feiten opgenomen in art. 5, §4 van de wapenwet. Wat betreft de openbare orde werden echter redenen vastgesteld die aanleiding kunnen geven tot de intrekking van de vergunning.

Meer bepaald werd vastgesteld dat u inbreuken heeft gepleegd op de wapenwet. Op 2 maart 2011 heeft de gouverneur van Antwerpen uw aanvragen

tot het verkrijgen van vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens geweigerd. U heeft op 8 maart 2011 kennis genomen van voornoemd weigeringsbesluit. In dit weigeringsbesluit werd uitdrukkelijk meegedeeld dat u binnen 15 dagen - te rekenen vanaf de datum waarop u kennis heeft genomen van het besluit - uw wapens ofwel:

1. diende op te slaan bij een erkend persoon of aan iemand over te dragen die gemachtigd is de wapens voorhanden te hebben;
2. afstand te doen bij de lokale politie van uw verblijfplaats;
3. de wapens te laten neutraliseren door de Proefbank te Luik.

Concreet betekent dit dat u uiterlijk op 23 maart 2011 gevolg had moeten geven aan het weigeringsbesluit van de gouverneur van Antwerpen.

Uit het administratieve dossier is gebleken dat u uw vuurwapens in bewaring heeft gegeven bij de heer Hendrik van der Auwera op 23 mei 2011, dus twee maanden te laat. Dit houdt dan ook in dat u gedurende twee maanden de bedoelde vuurwapens illegaal voorhanden heeft gehouden, en bijgevolg een zware inbreuk heeft gepleegd op de wapenwetgeving.

Een inbreuk op de wapenwetgeving is opgenomen in art. 5, §4, 2°, a) van de wapenwet waardoor een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen onontvankelijk moet worden verklaard. U werd weliswaar niet veroordeeld omwille van deze inbreuk, doch rekening houdend met de bedoeling van de wetgever om geen vergunningen toe te kennen aan personen die werden veroordeeld wegens inbreuken op de wapenwet, kan worden aangenomen dat wanneer het vaststaat dat iemand dergelijke inbreuken heeft gepleegd, eveneens aanleiding kan geven tot het weigeren van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen.

In het licht van het toekennen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen is het strikt naleven van de wapenwetgeving een essentiële voorwaarde. Het betreft hier immers regelgeving die voornamelijk is gericht op de vrijwaring van de openbare orde en veiligheid. Het niet respecteren ervan kan die openbare orde en veiligheid dan ook ernstig in het gedrang brengen.

Uit voorgaande blijkt dat uw gedrag niet de vereiste waarborgen biedt waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar kan betekenen voor anderen, voor uzelf, en voor de openbare orde en veiligheid. U kan niet genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter.

Aangezien er redenen bestaan van openbare orde die aanleiding kunnen geven tot de intrekking van de vergunning, voldoet u niet aan de vereisten van art. 44, §2 van de wapenwet. Bijgevolg kan u geen vergunning tot het voorhanden hebben van het volgende vuurwapen worden toegekend:

- karabijn, merk Winchester, model/type 1892 - Leveraction, kaliber 30/30 Winchester, serienummer 3849868.

(...)

In uw aanvraagformulieren heeft u als wettige reden zowel het sportief en recreatief schieten als persoonlijke verdediging opgegeven.

In zijn schrijven (van) 2 maart 2010 heeft de gouverneur van Antwerpen u laten weten dat indien de 'persoonlijke verdediging' wordt opgegeven als wettige reden, men moet kunnen aantonen dat:

1. men een objectief en groot risico loopt;
2. men alle andere mogelijke beveiligingsmaatregelen heeft genomen;
3. de aanwezigheid van een vuurwapen dit risico in grote mate beperkt.

Dit moet gestaafd worden aan de hand van een omstandig politieverlag.

Na het ontbreken van enige reactie van u op voornoemd schrijven heeft de gouverneur van Antwerpen u op 7 mei 2010 nogmaals verzocht om uw wettige reden te bewijzen.

Op 26 mei 2010 heeft u volgende elementen aangehaald ter motivering van uw wettige reden:

1. u bent reeds sinds de jaren '70 in het bezit van wapens naar aanleiding van een drievoudige moord in de regio Muizen (de zaak 'de vampier van Muizen'). Volgens u zou u bij de wedersamenstelling van één van de moordzaken door de dader (Gustaaf Van Eyken) bedreigd zijn met de woorden 'ik zal jullie later wel vinden';
2. u woont in een achtergelegen, alleenstaande woning. De dichtstbijzijnde burelen wonen op 70 meter (links) en 200 meter (rechts);
3. u bent bestuurder in een middelgroot bedrijf;
4. u bent lid van de Koninklijke Groepering Reserveofficieren Mechelen. Wanneer het mogelijk is neemt u deel aan de schietoefeningen.

Geen van deze beweringen werden op enige objectieve wijze gestaafd; er werd geen politieverlag, noch enig ander stuk waaruit blijkt dat u voldoet aan de door u opgeven wettige reden toegevoegd.

De gouverneur van Antwerpen heeft u meermaals aangeschreven met de vraag om hem de ontbrekende stukken, met name een attest van de theoretische en praktische proef, een medisch attest, een attest van de schietclub waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat u minstens vijf maal per jaar schiet, of een kopie van een definitieve sportschutterslicentie, toe te sturen. Dit werd u gevraagd op 9 augustus 2010, 21 december 2010 en 24 januari 2011. De gouverneur van Antwerpen heeft hierop geen enkele reactie ontvangen.

Inzake uw algemene moraliteit heeft de gouverneur van Antwerpen de procureur des Konings te Mechelen om een gemotiveerd advies verzocht. Op 5 juli 2010 heeft zijn ambt hieromtrent een gunstig advies verstrekt. U zou beschikken over een blanco strafblad. Er werd wel melding gemaakt van één strafdossier inzake lasterlijke aangifte, doch dit strafdossier werd geseponeerd wegens onvoldoende bewijzen.

In het kader van uw aanvragen heeft de gouverneur van Antwerpen op 9 augustus 2010 advies gevraagd aan de korpschef van de lokale politie te Mechelen.

De lokale politie van Mechelen heeft op 7 februari 2011 een ongunstig advies geformuleerd. Wat betreft uw algemene moraliteit werden geen negatieve elementen aangehaald. Anderzijds werd wel gesteld dat de door u ingeroepen redenen om de vuurwapens voorhanden te houden niet geldig zijn, dat u geen bewijs kan voorleggen inzake het slagen voor de theoretische proef en zelfs niet reageert op de uitnodiging om deze proef te komen afleggen, en tenslotte dat u geen bewijs kan leveren van voldoende praktische hanterings- en

schietervaring.

Hierop heeft de gouverneur van Antwerpen uw aanvragen tot hernieuwing van uw vergunningen tot het voorhanden hebben van de bedoelde vuurwapens op 2 maart 2011 geweigerd. Tegen deze beslissing heeft u overeenkomstig art. 30 van de wapenwet beroep aangetekend bij de minister van Justitie.

In het kader van uw beroepsprocedure heeft de federale wapendienst de lokale politie van de zone Mechelen om een gemotiveerd advies verzocht.

Op 30 november 2011 heeft de lokale politie te Mechelen een ongunstig advies verstrekt. Wat betreft de algemene moraliteit werd gesteld dat er geen negatieve elementen te vermelden zijn. Voorts werd aangegeven dat u niet voldoet aan de wettige reden: u bent nog steeds geen lid van een erkende schuttersvereniging en u beoefent de schietsport niet. Wel heeft u laten weten dat u tegen eind 2011 lid zou worden van een schuttersvereniging. Ondanks eerdere uitnodigingen voor het afleggen van de theoretische proef heeft u nog steeds geen theoretische proef afgelegd.

Art. 32, 3^e lid van de wapenwet voorziet dat de hernieuwing van een vergunning wordt toegekend mits kan worden vastgesteld dat:

- u nog steeds beantwoordt aan de in art. 11, § 2° tot 5°, 8° en 9° of art. 11/1 bedoelde voorwaarden, mede op waarvan de vergunning voorheen werd afgeleverd.

Op basis van de stukken die zich in het dossier bevinden kan worden besloten dat u niet voldoet aan de voorwaarden van art. 11, §3, 9° van de wapenwet:

(...)

✓ art. 11, §3, 9° van de wapenwet vermeldt uitdrukkelijk dat u voor het verwerven en het voorhanden hebben van de betrokken wapens en de munitie een wettige reden moet opgeven, en dat het type van de wapens ook in overeenstemming moet zijn met de reden waarvoor de vergunningen worden gevraagd. Als wettige reden heeft u zowel het sportief en recreatief schieten, als de persoonlijke verdediging opgegeven.

1. wettige reden sportief en recreatief schieten:

Art. 2 van het KB van 29/12/2006 (K.B. tot uitvoering van sommige bepalingen van de wapenwet) voorziet dat de wettige reden sportief en recreatief schieten kan worden aangenomen na het voorleggen van een geldige sportschutterslicentie of een schriftelijk bewijs van vroegere deelname aan dergelijke activiteiten.

In geval het gaat om 'sportschieten' dient verzoeker ons een kopie te bezorgen van een geldige sportschutterslicentie, dat bovendien in overeenstemming is met de categorieën van de wapens waarvoor de vergunningen werden aangevraagd.

Indien het gaat om 'recreatief schieten', dan moet verzoeker bewijzen dat hij vroeger heeft deelgenomen aan dergelijke activiteiten (bv. aan de hand van de registers die worden bijgehouden in de schietclub, of een schietboekje waarin de schietbeurten worden genoteerd,...). Ook hier moet het bewijs in overeenstemming zijn met de categorieën van de wapens

waarvoor de vergunningen werden aangevraagd.

Om uit te maken of iemand al dan niet sportschutter is moet men rekening houden met het Decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter.

Uitgangspunt: iedereen die in Vlaanderen het 'sportschieten' beoefent moet houder zijn van een sportschutterslicentie. Men doet aan sportschieten wanneer men een door een internationale of nationale schietsportfederatie aangeboden discipline beoefent. Het is daarbij niet van belang of het sportschieten al dan niet in competitieverband plaatsvindt.

Uit het dossier dat ons werd bezorgd door de diensten van de gouverneur is gebleken dat u in dit verband geen enkel bewijs heeft geleverd. Er werd geen kopie bezorgd van een geldige sportschutterslicentie, noch enig attest van lidmaatschap bij een schietclub met vermelding dat u regelmatig heeft deelgenomen aan schietoefeningen.

2. wettige reden persoonlijke verdediging:

Art. 11, §3, 9°, d): de persoonlijke verdediging van personen die een objectief en groot risico lopen en die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen dit groot risico in grote mate beperkt en hen kan beschermen.

In art. 2 van het K.B. van 29/12/2006 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wapenwet wordt aangegeven wanneer een in art. 11, §3, 9° van de wapenwet bedoelde wettige reden kan worden aangenomen. Voor wat betreft de zogenaamde 'persoonlijke verdediging' moet de persoon in kwestie kunnen aantonen dat hij/zij voor zijn persoonlijke veiligheid reeds alle andere haalbare maatregelen heeft genomen. Het wapen mag bovendien uitsluitend voor deze reden worden aangewend.

Concreet betekent dit dat u het bewijs zal moeten leveren dat:

- a) u een objectief en groot risico loopt;
- b) u reeds alle mogelijke beveiligingsmaatregelen heeft genomen;
- c) de aanwezigheid van een vuurwapen het risico aanzienlijk doet verminderen.

Het administratief dossier bevat ook in dit verband geen enkel bewijs. Het bewijs hiervan wordt bij voorkeur geleverd door het laten opstellen van een omstandig politieverslag. Met betrekking tot de beroepsprocedure van uw echtgenote mevrouw Marie-Thérèse Huylebroeck, die eveneens een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen heeft aangevraagd met het oog op de persoonlijke verdediging, heeft de lokale politie te Mechelen ons het volgende meegedeeld:

Een afstapping op uw adres werd verricht d.d. 26 november 2011 en bijkomend op 1 december 2011 door de wijkinspecteur. Zijn verslag vermeldt dat uw woning op geen fysische wijze tegen inbraak is beveiligd.

Volgens het onderzoek is er geen enkele aanwijzing dat uw woonbuurt een verhoogd risico vertoont op inbraken. Van 1 januari 2000 tot en met 1 december 2011 zouden er zich vier woninginbraken hebben voorgedaan.

Er werd met andere woorden geenszins voldaan aan de voorwaarden om u een vergunning toe te kennen met als motief persoonlijke verdediging. Meer in het bijzonder werd gesteld dat er in uw omgeving geen sprake is een verhoogd risico op inbraken. Daarenboven werd ook vastgesteld dat er geen andere beveiligingsmaatregelen werden getroffen. Gezien het feit dat u niet heeft kunnen aantonen dat u op een veilige wijze met vuurwapens kan omgaan, zal de aanwezigheid van een vuurwapen een eventueel risico ook niet aanzienlijk doen verminderen.

In het kader van de beroepsprocedure heeft de federale wapendienst u op 2 september 2011 verzocht om ons mee te delen welk motief u wenst op te geven voor het voorhanden hebben van de voornoemde vuurwapens, alsook om het bewijs te leveren zoals hierboven omschreven.

Op 15 september 2011 heeft u de federale wapendienst verzocht om een respijt van 6 maanden om de gevraagde bewijzen te leveren.

Ingevolge uw vraag, alsook omwille van het feit dat het door ons gevraagde advies van de lokale politie te Mechelen nog niet werd ontvangen, heeft de federale wapendienst de termijn om uw dossier af te handelen verlengd met een termijn van zes maanden. U werd hiervan op de hoogte gebracht op 16 september 2011.

Op 5 april 2012 heeft de federale wapendienst uw schrijven ontvangen waarin u ons meedeelt dat u sedert december 2011 lid bent van de schuttersclub Heistse Schutters Vereniging vzw.

Op 20 april 2012 heeft de federale wapendienst u een aangetekend schrijven toegezonden waarin het volgende werd vermeld:

'Een loutere mededeling dat u lid bent van een schietclub is absoluut onvoldoende om uw lidmaatschap te bewijzen. U dient ons documenten te bezorgen waarin door de schietclub wordt bevestigd dat u lid bent, alsook een kopie van uw lidkaart. Bovendien is het lidmaatschap op zich evenmin voldoende. Om te voldoen aan deze wettige reden dient u ofwel in het bezit te zijn van een geldige sportschutterslicentie, ofwel moet u aantonen dat u op regelmatige basis heeft deelgenomen aan schietoefeningen. Dit is niet gebeurd.'

Vervolgens werd u nogmaals verzocht om uw wettige reden te bewijzen, en er werd u nogmaals meegedeeld op welke wijze u uw wettige reden dient te staven.

Op 10 mei heeft de federale wapendienst uw e-mail ontvangen

waarin u ons laat weten dat u tot de laatste week van juni 2012 in het buitenland zou verblijven. U heeft gevraagd om de uitoefening van het mondelinge hoorrecht alsook om verder uitstel tot eind juli 2012. Wat betreft de uitoefening van het mondelinge hoorrecht werd u een uitnodiging toegestuurd, doch u bent niet op de afspraak verschenen (zie supra). En verder dienen wij vast te stellen dat u tot op heden nog steeds niet het gevraagde bewijs van uw wettige reden heeft toegezonden.

- er geen redenen zijn om te besluiten tot een beperking, schorsing of intrekking van de vergunning. Concreet betekent dit dat moet worden nagegaan of door het voorhanden hebben van een vuurwapen de openbare orde niet wordt verstoord.

Of er al dan niet gevaar dreigt voor de openbare orde en veiligheid moet worden aangetoond aan de hand van concrete elementen. Bovendien moet rekening gehouden worden met het principe van de proportionaliteit; zo moeten de aangehaalde elementen voldoende ernstig zijn om een beperking, schorsing of intrekking van een vergunning te rechtvaardigen.

Overeenkomstig de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en meer in het bijzonder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient elke overheidbeslissing met individuele strekking zowel materieel als formeel gemotiveerd te worden. Art. 3 van voornoemde wet bepaalt dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de grondslag liggen van de beslissing. Bovendien moeten de motieven die in de beslissing vermeld worden afdoende zijn.

Zowel de procureur des Konings te Mechelen als de lokale politie te Mechelen hebben inzake uw algemene moraliteit geoordeeld dat er geen negatieve elementen te vermelden zijn.

Op basis van de stukken die zich in het dossier bevinden kan echter worden geconcludeerd dat er wel redenen zijn om te besluiten tot een beperking, schorsing of intrekking van de vergunning.

Meer bepaald werd vastgesteld dat u inbreuken heeft gepleegd op de wapenwet. Op 2 maart 2011 heeft de gouverneur van Antwerpen uw aanvragen tot het verkrijgen van vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens geweigerd.

U heeft op 8 maart 2011 kennis genomen van voornoemd weigeringsbesluit. In dit weigeringsbesluit werd uitdrukkelijk meegedeeld dat u binnen 15 dagen - te rekenen vanaf de datum waarop u kennis heeft genomen van het besluit - uw wapens ofwel:

1. diende op te slaan bij een erkend persoon of aan iemand over te dragen die gemachtigd is de wapens voorhanden te hebben;
2. afstand te doen bij de lokale politie van uw verblijfplaats;
3. de wapens te laten neutraliseren door de Proefbank te Luik.

Concreet betekent dit dat u uiterlijk op 23 maart 2011 gevolg had moeten geven aan het weigeringsbesluit van de gouverneur van Antwerpen.

Uit het administratieve dossier is gebleken dat u uw vuurwapens in bewaring heeft gegeven bij de heer Hendrik van der Auwera op 23 mei 2011, dus twee maanden te laat. Dit houdt dan ook in dat u gedurende twee maanden de bedoelde vuurwapens illegaal voorhanden heeft gehouden, en bijgevolg een zware inbreuk heeft gepleegd op de wapenwetgeving.

Een inbreuk op de wapenwetgeving is opgenomen in art. 5, §4, 2°, a) van de wapenwet waardoor een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen onontvankelijk moet worden verklaard. U werd weliswaar niet veroordeeld omwille van deze inbreuk, doch rekening houdend met de bedoeling van de wetgever om geen vergunningen toe te kennen aan personen die werden veroordeeld wegens inbreuken op de wapenwet, kan worden aangenomen dat wanneer het vaststaat dat iemand dergelijke inbreuken heeft gepleegd, eveneens aanleiding kan geven tot het weigeren van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen.

In het licht van het toekennen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen is het strikt naleven van de wapenwetgeving een essentiële voorwaarde. Het betreft hier immers regelgeving die voornamelijk is gericht op de vrijwaring van de openbare orde en veiligheid. Het niet respecteren ervan kan die openbare orde en veiligheid dan ook ernstig in het gedrang brengen.

Uit voorgaande blijkt dat uw gedrag niet de vereiste waarborgen biedt waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar kan betekenen voor anderen, voor uzelf, en voor de openbare orde en veiligheid. U kan niet genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter.

In de omzendbrief van 8 juni 2006 (omzendbrief met betrekking tot de toepassing van de nieuwe wapenwet) wordt bepaald dat indien betrokkene voldoet aan alle voorwaarden, de vergunning moet worden verleend. Voldoet de aanvrager niet aan alle voorwaarden, dan kan de vergunning niet worden afgeleverd.

U heeft niet voldaan aan alle voorwaarden, meer bepaald heeft u niet voldaan aan de wettelijke voorwaarden zijnde het bewijzen van uw wettige reden zoals voorzien in art. 11, §3, 9° van de wapenwet. Sedert maart 2010 werd u door de gouverneur van Antwerpen verzocht om uw wettige reden te staven. Ook tijdens de beroepsprocedure werd u meermaals gevraagd naar dit bewijs. Nooit werd enig bewijs ontvangen. Het ontbreken hiervan maakt de toekenning van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen onmogelijk. Bovendien werd ook vastgesteld dat er redenen bestaan om te besluiten tot een intrekking, beperking of schorsing van de vergunning.

Derhalve worden uw aanvragen tot hernieuwing van de vergunningen tot het voorhanden hebben van volgende vuurwapens geweigerd:

- karabijn, merk FN, model/type pompactie, kaliber .22 LR, serienummer 129669;
- pistool, merk Luger, model/type Standard - halfautomatisch, kaliber 9 mm, serienummer 2038".

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De laatste memorie van verzoeker is laattijdig ingediend. Zij wordt bijgevolg uit de debatten geweerd.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

5. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 29, § 1, van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het motiverings-, zorgvuldigheids-, redelijkheids-, proportionaliteits- en patere legem-beginsel".

Verzoeker zet uiteen dat de minister van Justitie niet rechtsgeldig kon vaststellen dat hij een inbreuk op de wapenwetgeving heeft begaan door zijn wapens twee maanden te laat onder te brengen bij een erkend persoon. Krachtens artikel 29 van de wapenwet is de minister van Justitie immers niet bevoegd om inbreuken op de wapenwetgeving op te sporen en vast te stellen. De beweerde inbreuk op de wapenwetgeving kon volgens verzoeker dan ook geen deugdelijke grondslag vormen om hem geen wapenvergunningen te verlenen.

6. De verwerende partij antwoordt dat de weigering van de hernieuwing van de vergunningen tot het voorhanden hebben van de karabijn FN en het pistool Luger berust op de vaststelling dat de wettige redenen daartoe ("sportief en recreatief schieten" en "persoonlijke verdediging") door verzoeker niet zijn aangetoond en dit door hem ook niet wordt betwist, dat zij ten aanzien van de beoordeling van het gevaar dat iemands wapenbezit voor de openbare orde kan opleveren over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt en zij uit bepaalde feiten kan afleiden dat het wapenbezit de openbare orde kan verstoren, dat uit het

administratief dossier blijkt dat verzoeker slechts na verschillende aanmaningen en na verloop van een termijn van meer dan twee maanden zijn wapens in bewaring heeft gegeven, dat daarmee vaststaat dat de bepalingen van de wapenwet zijn overtreden, wat op zich door verzoeker niet wordt betwist, dat deze vaststellingen op zich misschien niet kunnen leiden tot een strafrechtelijke veroordeling omdat ze niet zijn vastgesteld door personen vermeld in artikel 29, § 1, van de wapenwet, doch dat het bestreden besluit geen strafrechtelijke veroordeling is maar een veiligheidsmaatregel en dat de in het bestreden besluit aangehaalde feiten volstaan om te besluiten dat er een gevaar kan zijn voor de openbare orde en veiligheid en om te doen begrijpen waarom aan verzoeker het recht wordt ontzegd om nog vuurwapens voorhanden te hebben. Voorts zou verzoeker niet aantonen dat buiten alle redelijkheid tot het besluit werd gekomen dat hij, ter vrijwaring van de openbare orde en veiligheid, geen vuurwapens meer mag bezitten. Het feit dat de inbreuken op de wapenwet niet hebben geleid tot een strafrechtelijke veroordeling, belet niet dat de overheid met die feiten rekening kan houden om te besluiten dat het gedrag van betrokkene onvoldoende waarborgen biedt voor wapenbezit nu er gevaar kan zijn voor de openbare orde.

7. In zijn memorie van wederantwoord betwist verzoeker dat hij in zijn aanvraag geen wettige redenen heeft vermeld om zijn vergunningen te hernieuwen. Hij wijst erop dat de verwerende partij enkel heeft beslist dat deze wettige redenen niet voldoende waren bewezen. Dit is echter volgens verzoeker op zich "repareerbaar"; wanneer wordt aangetoond dat hij beschikt over een sportschutterslicentie of lid is van een sportschuttersvereniging en voldoende schietbeurten haalt, kan hem immers een wapenvergunning worden toegekend op grond van de wettige reden "sportief en recreatief schieten".

Waar in het bestreden besluit wordt gesteld dat hij inbreuken op de wapenwet heeft begaan door zijn wapens twee maanden te laat onder te brengen bij een erkend persoon, waardoor hij een zware inbreuk op de wapenwetgeving zou hebben begaan, herhaalt verzoeker dat het de provinciegouverneur noch de minister van Justitie toekomt om inbreuken op de wapenwetgeving vast te stellen.

Het argument dat het bestreden besluit geen strafrechtelijke beslissing maar een veiligheidsmaatregel is, houdt volgens verzoeker geen steek. Uit het moraliteitsonderzoek van de lokale politie en de procureur des Konings blijkt immers dat er op zijn moraliteit niets aan te merken valt, zodat zijn houding niet kan worden beschouwd als een gevaar voor de openbare orde en veiligheid.

8. In haar laatste memorie laat de verwerende partij nog gelden dat de informatie omtrent de laattijdige overdracht van de wapens ter kennis is gebracht van de provinciale wapendienst door verzoeker zelf en dat feiten voor bewezen mogen worden gehouden indien de betrokkene deze zelf erkent. Zij stelt dat de feitelijke vaststelling dat de wapens met twee maanden vertraging werden overgedragen het resultaat is van een eenvoudige optelsom en dat, nu die feiten rechtstreeks door verzoeker aan de provinciale wapendienst waren meegedeeld, zij niet nogmaals dienden te worden vastgesteld door de ambtenaren vermeld in artikel 29, § 1, eerste lid, van de wapenwet teneinde een deugdelijke grondslag te kunnen vormen voor de weigering van verzoekers vergunningsaanvragen. De verwerende partij benadrukt tevens dat zij feiten, die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid, ten behoeve van haar beslissing kan kwalificeren als een inbreuk op de wapenwetgeving.

Beoordeling

9. Artikel 11, § 3, 9°, van de wapenwet bepaalt dat de aanvrager voor de verwerving en het voorhanden hebben van het betrokken wapen en de munitie een wettige reden moet opgeven en dat het type wapen moet overeenstemmen met de reden waarvoor het gevraagd wordt.

Voor zijn aanvragen tot hernieuwing van de vergunningen tot het voorhanden hebben van de karabijn, merk FN, en het pistool, merk Luger, had verzoeker als wettige reden zowel het sportief en recreatief schieten, als de persoonlijke verdediging opgegeven.

In het bestreden besluit wordt gesteld dat de door verzoeker opgegeven wettige redenen tot het voorhanden hebben van deze wapens niet zijn aangetoond en dat hij derhalve niet aan de voorwaarden van voormeld artikel 11, § 3, 9°, voldoet.

Deze motieven, die op zich volstaan om de weigering van de aanvragen tot vergunning van deze wapens te verantwoorden, worden door verzoeker niet betwist. De vaststellingen betreffende de inbreuk op de wapenwetgeving die verzoeker zou hebben begaan door zijn wapens niet tijdig in bewaring te geven bij een erkend persoon, zijn wat betreft de aanvragen tot vergunning van de voormelde wapens te beschouwen als overtollige motieven. De kritiek daarop kan niet tot de vernietiging van dit onderdeel van het bestreden besluit leiden.

In dit verband laat verzoeker ten onrechte gelden dat het bezwaar dat hij geen wettige reden voor het wapenbezit heeft aangetoond, "repareerbaar" zou zijn. Voor de beoordeling van de zaak is het immers niet van belang te weten of het ontbreken van het bewijs van de wettige reden herstelbaar is, maar wel of het ontbreken van dat bewijs een rechtsgeldig motief vormt om de gevraagde vergunningen te weigeren. Dit laatste wordt door verzoeker niet betwist.

10. De karabijn, merk Winchester, is een wapen dat als gevolg van de inwerkingtreding van de wapenwet vergunningsplichtig is geworden en waarvan verzoeker overeenkomstig artikel 44, § 2, van de wapenwet aangifte heeft gedaan. In dergelijke omstandigheid moet de betrokkene geen wettige reden opgeven om het wapen voorhanden te hebben. Om een vergunning voor het wapen te verkrijgen mogen er echter geen redenen van openbare orde bestaan, die zouden leiden tot de intrekking van de vergunning.

Het bestreden besluit weigert de gevraagde vergunning omdat verzoeker, door zijn wapens na de negatieve beslissing van de provinciegouverneur niet tijdig in bewaring te geven, "een zware inbreuk heeft

gepleegd op de wapenwetgeving" en er bijgevolg "redenen bestaan van openbare orde die aanleiding kunnen geven tot de intrekking van de vergunning".

Artikel 29, § 1, eerste lid, van de wapenwet somt de ambtenaren op die zijn belast met het opsporen en vaststellen van inbreuken op de wapenwetgeving :

- "1° de leden van de federale politie, de lokale politie en de douane;
- 2° de directeur van de proefbank voor vuurwapens en de personen aangewezen door de minister bevoegd voor Economie;
- 3° de inspecteurs en controleurs van springstoffen en de ambtenaren van het bestuur Economische Inspectie".

Anders dan de verwerende partij laat uitschijnen, maakt die bepaling geen onderscheid naargelang strafrechtelijke dan wel louter bestuursrechtelijke gevolgen worden verbonden aan de vaststelling van de inbreuk. De minister van Justitie noch de ambtenaren van de federale wapendienst zijn belast met het opsporen en vaststellen van inbreuken op de wapenwetgeving. In het bestreden besluit wordt aan verzoeker een (zwarte) inbreuk op de wapenwetgeving ten laste gelegd zonder dat die inbreuk door een wettelijk bevoegde persoon werd vastgesteld. Die tenlastelegging kon dan ook geen deugdelijke grondslag vormen om de vergunning aan verzoeker te weigeren.

Het enig middel is in die mate gegrond.

VI. Kosten

11. Op de terechtzitting heeft de verwerende partij afstand gedaan van haar op 25 juni 2014 ingediend verzoek om verzoeker te veroordelen tot de betaling van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, namelijk 700 euro. Over dat verzoek dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan.

12. Verzoeker vraagt zijnerzijds dat de verwerende partij zou worden veroordeeld tot de betaling van een rechtsplegingsvergoeding.

Hoewel artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten, zoals ingevoegd bij artikel 11 van de wet van 20 januari 2014 "houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State" krachtens artikel 39 van die wet "uiterlijk op 1 maart 2014" in werking is getreden, blijkt dat de Koning slechts uitvoering heeft gegeven aan artikel 30/1, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten bij het koninklijk besluit van 28 maart 2014 "betreffende de rechtsplegingvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973" dat krachtens zijn artikel 9 in werking trad op 2 april 2014, datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, en van toepassing is "op iedere vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen ingediend bij uiterst dringende noodzakelijkheid, te rekenen van die datum, en die geen bijkomende vordering vormt bij een vóór die datum ingediend beroep tot nietigverklaring, alsook op elke aanvraag, moeilijkheid en elk beroep, bedoeld in de artikelen 11, 12, 13, 14 en 16, 1° tot 8°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, ingediend te rekenen van die datum, en op de gelijktijdig dan wel later ingediende bijkomende vorderingen".

Gelet op het temporeel toepassingsgebied van het voormelde koninklijk besluit van 28 maart 2014, moet verzoekers vraag tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding worden afgewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de minister van Justitie van 23 augustus 2012 in de mate dat het bestuurlijk beroep van Jean Van der Auwera tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 2 maart 2011, houdende de weigering van een wapenvergunning voor een karabijn, merk Winchester, wordt verworpen.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het gedeeltelijk vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys